

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra HELLIGILDEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "Samlede Digte", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 185. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-idm140388192255424/facsimile.pdf> (tilgået 23. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

HELLIGKILDEN.

— — —
Gjennem Hedelyng og Sand
under Klinten ved Tidsvilde
slynger sig Helenes Kilde
yndig til den salte Strand.
Med det klare Væld forbinder
Sagnet sig og skjøne Minder,
blomstersmykte Krykker finder
Du ved Kildens grønne Rand.

Ført af from, enfoldig Tro,
komme Folk fra fjerne Steder
for i Vældet sig at toe;
Blinde, Halte did man leder:
Vandet, mener man, helbreder,
hellig nævnes Kilden jo.
Febre skal den kunne standse,
give den, som Gigt fortrak,
Kræfter til at gaa og danse;
disse Krykker, disse Kranse
vidne om Helbredtes Tak.

Prunkløs, mellem Blomster vilde,
risler den beskedne Kilde;

intet Gitter, ingen Mur
har man om dens Udspring bygget,
af den hellige Natur
er kun Helligdommen smykket.

Kjøbstadfolket med Foragt
smiler ad de syge Stakler,
som kan tro, at slig en Magt
er i denne Kilde lagt.
Bonden selv i Troen vakler,
lærde Dok'tre har ham sagt,
at der sker ej fler Mirakler.

* * *

Har, min Ven, en slap Kultur
Dig forkunstlet og forkvaklet,
smiler haant Du ad Miraklet
i den evige Natur?
Prøv da den moderne Kur!

Rejs til fjerne Sundhedsbrønde,
for at blive sund og synde
paa den gamle Viis igjen;
søg til de berømte Bade —
Neppe dér Du finder, Ven,
Frelsen for den indre Skade!